

യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലാഘവീകൃതിയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - സംഖ്യ പതിനഞ്ച്

Jeff Pippenger
2025-12-21

പതിനഞ്ചാം നമ്പർ

യോവേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ നാല് വാക്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള മികച്ച പ്രത്യാശ കൈവരിക്കേണ്ടതിന്, നാലു തലമുറകളെന്ന് പ്രതീകത്തിനും അന്ത്യമഴയുടെ സന്ദേശത്തിനും ഇടയിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രധാനമാണെന്ന് ഞാൻ വാദിക്കുന്നു. യോവേൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഗാനം ആലപിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ ആരംഭസ്തവകം ഉടമ്പടിയുടെ നാലു തലമുറകളോടുള്ള പ്രവാചകബന്ധമാണ്.

അവൻ അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തത്: “നിന്റെ സന്തതി തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ദേശത്തിൽ പരദേശികളായിരിക്കും എന്നും, അവർ അവരെ സേവിക്കും എന്നും, അവർ അവരെ നാനൂറു വർഷം പീഡിപ്പിക്കും എന്നും നീ ഉറപ്പായി അറിഞ്ഞുകൊൾക. അവർ സേവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആ ജാതിയെ ഞാനും ന്യായം വിധിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ വലിയ സമ്പത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു വരും. നീയോ സമാധാനത്തോടെ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോകും; നല്ല വാർദ്ധക്യത്തിൽ നീ അടക്കം ചെയ്യപ്പെടും. എന്നാൽ നാലാം തലമുറയിൽ അവർ വീണ്ടും ഇവിടെ വരും; എന്തെന്നാൽ അമോറിയരുടെ അകൃത്യം ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല.” ഉല്പത്തി 15:13-16.

ഇത് മോശെയുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ നിവൃത്തിയായ പ്രവചനമാണ്. യോവേൽ പുസ്തകം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാശത്തിന്റെ നാല് തലമുറകളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഗാനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, അത് യോവേൽ പുസ്തകത്തെ പ്രവചനാത്മകമായ നാലാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും തലമുറയോടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ആ തലമുറ പത്രോസ് പറഞ്ഞ “തിരഞ്ഞെടുത്ത തലമുറ” ആകുന്നു; അവർ അന്ധകാരത്തിൽനിന്ന് അവന്റെ “അത്ഭുതകരമായ വെളിച്ചത്തിലേക്കു” വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അവർക്കു വിപരീതമായി, അവരുടെ തലമുറാപരമായ പ്രതിരൂപം സർപ്പസന്തതിയായ ഒരു തലമുറയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ നാലാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും തലമുറ യോഹന്നാനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവൻ “വിളിക്കപ്പെട്ടവരും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, വിശ്വസ്തരായ” ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

9/11-ൽ വിളിക്കപ്പെട്ട വരും, അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വരും, ഞായറാഴ്ച നിയമപ്രതിസന്ധിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരുമാണ്; അതുപോലെതന്നെ ലേവ്യർ ആരോന്നെയും യെരോബോയ്ക്കിന്റെയും സ്പർഷിക്കാൻ കലാപങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. മലാഖി മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വെള്ളിപ്പോലെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കൾ, അർദ്ധരാത്രിയിൽ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ലേവ്യർക്കാരാണ്. മൂലഭവയ്ക്കുപരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒരു പകർച്ചയോടുകൂടെയും അതിനാൽ തന്നെ യൂറപ്പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്.

മുമ്പത്തെ ലേഖനത്തിൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിന്റെ ആൽഫാ എന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയുന്ന മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള രേഖകൾ ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു; പ്രവചനപരമായി അദ്ദേഹം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരേയൊരു ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. മോശെ അടിസ്ഥാനം കല്ലും ക്രിസ്തു അഗ്രശിലയും ആകുന്നു. മോശെയോടുകൂടെ ഉണ്ടായ മിസ്രയീമിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, അവർ ഇരുവരും പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും, മോശെയുടെ കൈവഴി സംഭവിച്ച ദൈവശക്തിയുടെ സകല പ്രകടനങ്ങളും, ക്രിസ്തു ഒരു ആഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് അനേകരോടും നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ചപ്പോൾ, അത്യന്തം അതിക്രമിക്കപ്പെട്ടു. മോശെ ആൽഫാ ആകുന്നു, ക്രിസ്തു ഒമേഗാ ആകുന്നു; ഒമേഗ "22" എന്ന സംഖ്യയും ആൽഫ "1" എന്ന സംഖ്യയും ആകുന്നു.

മോശെയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ പ്രവാചകസാക്ഷ്യത്തെ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്ന വിടുതൽ ജലത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അവന്റെ ജനനസമയത്ത് നൈൽനദിയിലെ ജലത്തിൽ നിന്നുള്ള അവന്റെ വിടുതൽ, പെട്ടകത്തിനുള്ളിലെ നോഹയെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചു. ചെങ്കടലിലെ സ്നാനം, പെട്ടകത്തിനുള്ളിലെ നോഹയോടും ആ എട്ടുപേരോടും ഒത്തുചേരുന്നു; അതു പിന്നെയും യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ യോശുവയുടെ സ്നാനത്തോടു ഒത്തുചേരുന്നു; അതേ സ്ഥലം തന്നെയായി ക്രിസ്തു അത് വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു. മോശെയുടെ സാക്ഷ്യം നൈൽനദിയിലെ വിടുതലോടെ ആരംഭിച്ചു, യോർദ്ദാന്റെ കരകളിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനം, അവന്റെ മരണത്തിലേക്കു നയിച്ചിരുന്ന മൂന്നര വർഷക്കാലം സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിനായുള്ള അവന്റെ അഭിഷേകമായിരുന്നു; അതു ആദിയിൽ അവന്റെ സ്നാനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ഏതാനും തുള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; പിന്നെ പെന്തക്കൊസ്റ്റിൽ പൂർണ്ണമായ പകർച്ച ഉണ്ടായി.

മനുഷ്യകുലത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമവാഗ്ദാനം നോഹയോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; അബ്രാഹാമിലൂടെ ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തോടുള്ള അവന്റെ നിയമവാഗ്ദാനം

മോശെയിലൂടെ പൂർത്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മഹയായ മോശ, വരുവാനും “അനേകരോടും” — വെറും ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തോടല്ല — നിറുത്തപ്പെട്ടിരിക്കാനും ഉള്ള ദാമോശമായ യേശുവിന്റെ ഒരു രൂപമായി നിന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു രൂപമായി, മോശയുടെ ജനനം എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും അടയാളമായ ഇന്ദ്രധനുസ്സോടുകൂടെ നോഹയ്ക്കു നൽകിയ നിയമവുമായി യോജിക്കുന്നതു. അതുപോലെ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കും അടയാളമായ പരിച്ഛേദനയോടുകൂടെ, ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്താകുന്ന നൽകിയ നിയമത്തോടും മോശ യോജിക്കുന്നതു. മോശയുടെ നിയമപ്രകാരം “അനേകരോടും” ആയിരുന്നതു; വെറും ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തോടല്ല മാത്രമല്ല. അങ്ങനെ ആയിരുന്ന അവിർനിരന്തരം സമ്മിശ്രസമൂഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നില്ല.

മോശയുടെ ജീവിതമൊട്ടാകെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട വിവിധ “വിടുതലിന്റെ ജലങ്ങൾ” എന്നവയുടെ നടുവിൽ, യോർദ്ദാൻ നദിയിലെ ബേത്തബാരയിലെ സ്നാനം, വാഴുത്തദേശത്തിലെ പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും ക്രിസ്തു അനേകരോടുകൂടെ നിയമത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ചയിലെ അതിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനം പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ സ്നാനത്തോടു സാദൃശ്യമാകുന്നു; ഈ രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളും, അമ്പത് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പെന്തക്കൊസ്റ്റിൽ ലഭിച്ച സമൃദ്ധമായ മഴപൊഴികളിന് മുമ്പായി, അവൻ മഴയുടെ ഏതാനും തുള്ളികൾ ശ്വസിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തേക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മോശയിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള ആത്മയുടെയും ദമോശയുടെയും സമ്പൂർണ്ണ രേഖ വിടുതലിന്റെ ജലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ദൗത്യത്തിന് സാക്ഷിയായിത്തീരുന്നതിൽ പഴയ നിയമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം യേശു പ്രകടമാക്കി. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പലരും പഴയ നിയമം ഇനിയാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു അത് തള്ളിക്കളയുന്നു. എന്നാൽ അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അല്ല. അദ്ദേഹം അതിനെ അത്രയും ഉയർന്ന വില കൽപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘അവർ മോശയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാത്തപക്ഷം, മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റുവന്നാലും അവർ ബോധ്യപ്പെടുകയില്ല.’ ലൂക്കാ 16:31.

“ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ കാലത്താകുന്നതിന്റെ അവസാന ദൃശ്യങ്ങളുവരെ പിതൃപുരുഷൻ്റെയും പ്രവാചകൻ്റെയും മുഖാന്തരം സംസാരിക്കുന്ന ത്ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്. പഴയ നിയമത്തിൽ രക്ഷകൻ്റെ വെളിച്ചമെന്ന പുതിയ നിയമത്തിൽ വെളിച്ചമെന്ന തുപോലെ തന്നെ വ്യക്തമായി ആകുന്നതു. പ്രവാചകപരമായ ഭൂതകാലത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെയും പുതിയ നിയമത്തിന്റെ

ഉപദേശങ്ങൾ ജെയും വ്യക്തമായതായും സൗന്ദര്യത്തോടും കൂടെ തെളിച്ചുകാട്ടുന്നതിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ അവന്റെ ദൈവികതയ്ക്ക് ഒരു തെളിവാണ്; എന്നാൽ അവൻ ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ആണെന്നതിന്റെ അതിലും ശക്തമായ തെളിവ് പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ചരിത്രവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്." The Desire of Ages, 799.

യോവേൽ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ, നാം "പഴയ നിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ചരിത്രവുമായി" താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; കൂടാതെ ആധുനിക ആത്മീയ യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രവുമായി കൂടെയും. അത് പഴയ നിയമമാകട്ടെ, പുതിയ നിയമമാകട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ 1798-ൽ ആരംഭിച്ച മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രമാകട്ടെ, ആ എല്ലാ രേഖകളും "ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം" എന്ന നിലയിലാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിന്റെയും പ്രവചനാത്മാവിന്റെയും ലിഖിതസാക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം ദൈവവചനം ആയിരിക്കുന്ന അവന്റെ ശബ്ദമാണ്.

ദൈവവചനത്തിന്റെ "ശബ്ദം" എന്നു പറയുന്നത്, അവന്റെ എഴുത്തുപരമായ വചനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്. യോവേൽ പ്രകാരം, അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ അവന്റെ സന്ദേശം പിമ്പിലത്തെ മഴയുടെ സന്ദേശമാണ്; അതിൽ പ്രാരംഭമഴയും, തുടർന്ന് പ്രാരംഭമഴയും പിമ്പിലത്തെ മഴയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ യോഹന്നാൻ പഴയ പാതകളിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം അവൻ തന്റെ പിന്നിൽ ഒരു "ശബ്ദം" കേൾക്കുന്നു. പിന്നിലുള്ള ആ "ശബ്ദം," "ആദാമിന്റെ നാളുകൾമുതൽ" പിന്നോട്ടു നീളുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്.

എന്നോടു സംസാരിച്ച ശബ്ദം ആരുടേതെന്നു കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ തിരിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏഴ് സ്വർണ്ണവിളക്കുതണ്ടുകൾ ഞാൻ കണ്ടു. വെളിപ്പാട് 1:12.

ഈ വാക്യം ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഒരു ഭേദസൂചനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം മുൻവാക്യം വരെ യോഹന്നാൻ പത്ത്മൊസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദ്വീപിലായിരുന്നു, എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ അവൻ തിരിയുന്നു, അതുമുതൽ യോഹന്നാൻ സ്വർഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലാണ്. അവൻ തിരിയുമ്പോൾ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പിന്നിൽനിന്നൊരു ശബ്ദം താൻ കേട്ടിരുന്നതിനാലാണ്; കാരണം പത്താം വാക്യത്തിൽ അവൻ പിന്നിൽനിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം കേട്ടിരുന്നു.

ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ ആത്മദാവിൽ ആയിരിക്കട്ടെ, എന്റെ പിന്നിൽ കാഹളനാദംപോലെ മഹത്തായ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു; അത് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആദ്യവും

അവസാനവും ആകുന്ന ു; നീ കാണുന്ന ു ഒരു പുസ്തകത്തെ ിൽ എഴുതുകയും അതിനെ ഏഷ്ട യിലെ ഏഴ് സഭകൾക്കു ു അയക്കു ുകയും ചെയ് ക്ക; എഫെസൊസിലേക്കു ും സ ുർണയിലേക്കു ും പെർഗാമൊസിലേക്കു ും തുയത്ത ുറയിലേക്കു ും സാർദ്ദിയിലേക്കു ും ഫിലദെൽഫ്യ യിലേക്കു ും ലവൊദീക്യ യിലേക്കു ും. വെളിപ്പാട് 1:10, 11.

തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നവരെയാണ് യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ദുഷ്ടന്മാർ നടക്കാൻ നിരസിച്ച പഴയ പാതകളിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ വിളിക്കുന്ന യിരെമ്യാവിന്റെ കാഹളസന്ദേശവും അവർ കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പിന്റെ കാഹളവും അവൻ കേൾക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടു; അവന്റെ പിന്നിൽ നിന്നിരുന്ന ആ ശബ്ദം സ്വയം ആത്മഹയം ഒമേഗയും ആകുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുത്തി—പഴയ പാതയോടുകൂടെ പുതിയ പാതയെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നവൻ.

ഏഴ് ദീപസ്തംഭങ്ങളുടെ നടുവിൽ മനുഷ്യപുത്രനെപ്പോലെ ഒരുവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ പാദംവരെ എത്തുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുകയും വക്ഷസ്സിന്മേൽ സ്വർണ്ണക്കുപ്പകൊണ്ട് അരക്കെട്ടിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ തലയും മുടിയും ഉള്ളിപ്പോലെയും ഹിമംപോലെയും വെളുത്തിരുന്നു; അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാലപോലെയായിരുന്നു; അവന്റെ പാദങ്ങൾ ഉരുക്കുചുളയിൽ ചുട്ടെടുത്ത ശുദ്ധപിത്തളപോലെയായിരുന്നു; അവന്റെ ശബ്ദം അനേകം ജലങ്ങളുടെ ഘോഷംപോലെയായിരുന്നു. അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ വായിൽനിന്നു മുർച്ചയുള്ള ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെട്ടു; അവന്റെ മുഖഭാവം തന്റെ പൂർണ്ണശക്തിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെയായിരുന്നു. വെളിപ്പാട് 1:13-16.

പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ യോഹന്നാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ദർശനം കാണുന്നു; സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അതിനെ യേശുവും യിരെമ്യാവും യെഹെസ്കേലും പൗലൊസും കണ്ട ദർശനത്തോടുകൂടി, ദാനിയേൽ കണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നു.

“പെന്തക്കോസ്റ്റ് നാളിലെ സംഭവങ്ങൾ അന്നത്തെക്കാൾ പോലും അധിക ശക്തിയോടെ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന കാലത്തേക്കാണ് ഞാൻ അതിയായ ആത്മാർഥമായ ആകാംക്ഷയോടെ മുൻകൂട്ടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: ‘വേറൊരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവന്നു മഹാശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ മഹത്വത്താൽ ഭൂമി പ്രകാശിതമായി.’ പിന്നെ, പെന്തക്കോസ്റ്റ് കാലത്തുപോലെ തന്നെ, സത്യം ജനങ്ങളോടു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നതു അവർ കേൾക്കും; ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ.”

പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദർശനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കായി വിവരണം ഉൾപ്പെടുന്നു. യോഹന്നാൻ തിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ, അത് "അനേകം ജലങ്ങളുടെ" ദാഹം പോലെയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം മനുഷ്യരോടോ കൈമാറിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത്തോടോ ഉള്ള തന്റെ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുമ്പോൾ, അത് അനേകം ജലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹിയേൽ ഏഴ് മുതൽ ഒൻപത് വരെയുള്ള സന്ദേശം 1798-ൽ അച്ചടക്കപ്പെട്ടു; തുടർന്ന് 1989-ൽ ദാനിയേൽ പത്ത് മുതൽ പന്ത്രണ്ട് വരെയുള്ള സന്ദേശം അച്ചടക്കപ്പെട്ടു. 1798, ഉലൈ നദിയുടെ തീരത്തായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 1989, ഹിന്ദുക്കൾ നദിയുടെ തീരത്താണ്.

യോർദ്ദാൻ നദി, പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആൽഫാ നിയമചരിത്രത്തെയും ഒമേഗാ നിയമചരിത്രത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണിയാണ്. 'യോർദ്ദാൻ' എന്ന പദത്തിന് 'ഇറങ്ങിവരുന്നവൻ' എന്നാണ് അർത്ഥം; അത് ക്രിസ്തുവിനെ, 'മഹത്തായ ഇറങ്ങിവരുന്നവനെ,' പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ മനസ്സു തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടാകട്ടെ : അവൻ ദൈവസ്വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുകയും ദൈവത്തോടു സമനായിരിക്കുകയും അപഹരിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഒന്നായി എണ്ണിയതില്ല; എന്നതാണ് തന്നെ ശൂന്യമാക്കി, ദാസനെന്ന സ്വരൂപം ധരിച്ച്, മനുഷ്യരുടെ

സാദൃശ്യത്താൽ ആയിത്തീർന്നു; മനുഷ്യരൂപത്താൽ കണ്ടുപെട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതാണിത്. താനേതാഴ്ത്തുന്നതിനായി, മരണത്തോളം, അതുമാത്രമല്ല ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം പോലും അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. ഫിലിപ്പിയർ 2:5-9.

യോർദ്ദാൻ നദി ക്രിസ്തുവിനെ—‘മഹാ ഇറങ്ങിവരുന്നവനെ’—പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ, പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു മൂന്നിരത്തോളം ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആത്മീയതയും ഒരേപോലെയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് യോർദ്ദാൻ. മോശെയുടെ വിടുതലിന്റെ ജലങ്ങൾ, ഒരു ആത്മാവ് തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ‘തങ്ങളുടെ പിന്നിലെ സ്വരം’ കേൾക്കുമെങ്കിൽ കേൾക്കാവുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ അവർ കേൾക്കുന്ന സ്വരം—പെരുവള്ളങ്ങളുടെ സ്വരം ആകുന്നു. നോഹയുടെ പ്രളയത്തിൽനിന്ന് ക്രി.വ. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശംവരെ, വിടുതലിന്റെ ജലങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനങ്ങൾക്ക് അടയാളക്കല്ലുകളായി മുന്നോട്ടുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ അടയാളക്കല്ലുകൾ ദൈവത്തിന്റെ അന്തിമ നിയമജനമായ ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ആന്തരിക ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യോർദ്ദാൻ നദിക്ക് ജലം നൽകുന്ന ഉറവിടം, യോർദ്ദാൻ നദിയുടെ തലവെള്ളങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഹെർമോൻ പർവതങ്ങളിൽ സഞ്ചയിക്കുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളിയിലും ഹിമത്തിലും നിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.

ദാവീദിന്റെ പടിവാതിൽഗാനം. സഹോദരന്മാർ ഐക്യത്തോടെ ഒരുമിച്ച് വസിക്കുന്നത് എത്ര നല്ലതും എത്ര മനോഹരവും ആകുന്നു എന്നു നോക്കുക! അതു തലയിലൊഴിക്കപ്പെട്ട വിലയേറിയ അഭിഷേകതൈലത്തിനു തുല്യം; അത് താടിയിലേക്കു, അഹരോന്റെ താടിയിലേക്കു ഒഴുകിവന്നു; അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റങ്ങളിലേക്കു വരെ ഇറങ്ങി. ഹെർമോന്റെ മഞ്ഞുപോലെയും സീയോൻ പർവതങ്ങളിന്മേൽ ഇറങ്ങിവരുന്ന മഞ്ഞുപോലെയും ആകുന്നു അത്; അവിടെ യഹോവ അനുഗ്രഹം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്ന ജീവൻ തന്നെ. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 133:1-3.

ആ ജലങ്ങൾ തന്നെയാണ് പാന്റെ ഗുഹാഗർഭത്തെയും—ദാനിയേൽ 11:13-15-ലെ പാനിയത്തിലും, പത്രോസിന്റെ കാലത്തെ കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗുഹയ്ക്കുള്ളിലെ ആഴമുള്ള കുളത്തെയും—ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. യോർദ്ദാൻ നദിയുടെ ഉറവജലങ്ങൾ പാന്റെ ഗുഹാഗർഭത്തിലെ ആ സാത്താനിക കുളത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അനേകം ജലങ്ങളുടെ നാദം ക്രിസ്തുവിനും സാത്താനിനും ഇടയിലുള്ള മഹാവിവാദം ഹെർമോൻ പർവതനിരകളിലെ ഉയർന്ന പർവതശൃംഗങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ഭവിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഞാനും നിന്നേ ഓടു പറയുന്ന ു: നീ പത്രോസ് ആകുന്ന ു; ഈ പാറമേൽ
ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ
അതിന്മേൽ തുറക്കപ്പെടും. മത്തായി 16:18.

“ഹെർമോൻ” എന്ന നാമത്തിന് “വിശുദ്ധമായ, സമർപ്പിതമായ, ഭക്തിപൂർവ്വം
അർപ്പിക്കപ്പെട്ട, അല്ലെങ്കിൽ വേർതിരിച്ചുവെക്കപ്പെട്ട” എന്നർത്ഥമുണ്ട്;
അതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതീകവുമാണ്—സകലജലങ്ങളുടെയും
ഉറവിടവും, “പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ” എന്ന രൂപകത്തിൽ
പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മഹാവിവാദത്തിന്റെ ആരംഭവുമാണ്
അത്; കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ യേശു പാനിന്റെ
ഗുഹയ്ക്ക് നൽകിയ വിശേഷണമത് ആയിരുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിലാണ്
ശിമോൻ ബർയോനാ പത്രോസായി മാറ്റപ്പെട്ടത്. ശിമോൻ എന്നത്
‘കേൾക്കുന്നവൻ’ എന്നർത്ഥമാക്കുന്നു; ബർയോനാ എന്നത് ‘പ്രാവിന്റെ
മകൻ’ എന്നർത്ഥമാക്കുന്നു. ശിമോൻ, പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട യേശുവിന്റെ
സ്നാനത്തിന്റെ സന്ദേശം കേട്ട ആത്മാവിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു.
ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനസന്ദേശം കേൾക്കുന്നവൻ 144,000-നെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പത്രോസിൽ മാറ്റപ്പെടുന്നു. പാനിയത്തിൽ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസ് മുദ്രയിടപ്പെട്ടു; അത് ദാനിയേൽ
പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്ന് മുതൽ പതിനഞ്ച് വരെയുള്ള
വാക്യങ്ങളാകുന്നു.

ജീവന്റെ മഞ്ഞുതുള്ളി ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഹെർമോന്റെ ജലങ്ങളിൽ നിന്ന്,
ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായ യോർദ്ദാൻ നദി—മഹത്തായിറങ്ങി
വന്നവൻ—തന്റെ യാത്ര മരിച്ച കടലിൽ സമാപിക്കുന്നു. ജീവന്റെ
മഞ്ഞുതുള്ളി ഉദ്ഭവിക്കുന്ന സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന്, മരിച്ച കടലാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ക്രൂശിലെ മരണത്തിലേക്കു ക്രിസ്തു ഇറങ്ങി
വന്നു. മരിച്ച കടലിന്റെ തീരപ്രദേശം ഭൂമിയിലെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന
ഉപരിതലഭൂഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആഴമുള്ളതാണ്. താഴേക്കിറങ്ങുന്ന
യോർദ്ദാൻ നദി, ക്രിസ്തു ക്രൂശിലെ തന്റെ മരണത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി
വന്നതുപോലെ, ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ജലനിരപ്പിലേക്കു ഇറങ്ങുന്നു.
ജീവജലത്തിൽ നിന്ന് മരണജലത്തിലേക്കു, യോർദ്ദാൻ നദി ക്രിസ്തുവിന്റെ
സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ക്രൂശിലേക്കുള്ള ഇറക്കം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ വെള്ള വുമായി
ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ബൈബിൾ പ്രവചനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്.
അത് അനേകം ജലങ്ങളുടെ ഘോഷംപോലെയുള്ള ശബ്ദമാണ്.
ബാബേലിലെ വേശ്യ അനേകം ജലങ്ങളുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്നു;
കിഴക്കുനിന്നുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു വഴി ഒരുക്കുവാൻ യൂഫ്രട്ടീസ്
ജലങ്ങൾ വറ്റിച്ചു കളയപ്പെടുന്നു; തർശീശിന്റെ കപ്പലുകൾ സമുദ്രങ്ങളിൽ
നടുവിൽ നശിച്ചു പോയതിനാൽ വ്യവപാരികളും രാജാക്കന്മാരും അകലെ
നിന്നുകൊണ്ടു വിലപിക്കുന്നു; എഫ്രെയിമിന്റെ മദ്യപാനികൾ
വ്യവജ്ഞങ്ങളുടെ കീഴിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ മറച്ചു ക്ലേശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു

മരണനിയമം, പാപ്പാധിഷ്ഠിത ഞായറാഴ്ചനിയമത്താൽ നിന്റെ അതിപ്രബലമായ പ്രളയത്താൽ നദി വരുന്നില്ല.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് “ശിനാറിലെ മഹാനദികൾ” എന്നു പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അവൾ ടൈഗ്രിസ് നദിയെയും യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ജലധാരകളുടെ ഉറവിടം ഏറെ തോട്ടംവരെ അന്വേഷിച്ചെത്താനാകും; അവയുടെ അവ ഏതെങ്കിലും നിന്ന് പുറപ്പെട്ട നാലു നദികളിൽ മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും നദികളാകുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ നദിയുടെ പേര് ഹിദ്രേക്കേൽ; അത് അശൂരിന്റെ കീഴുകോട്ടു ഒഴുകുന്നതാകുന്നു. നാലാമത്തെ നദി യൂഫ്രട്ടീസ് ആകുന്നു. ഉല്പത്തി 2:14.

ഹിദ്രേക്കേൽ ടൈഗ്രിസ് തന്നെയാണ്; അതുപോലെ, ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും വിധോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും, യൂഫ്രട്ടീസ് യൂഫ്രട്ടീസ് തന്നെയാണിത്. അവർ ഉലായി ഒരു മഹാനദിയല്ലായിരുന്നു എന്നും, ശിനാറിലല്ല, പേർഷ്യയിലെ മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഒരു ജലവാഹിനി മാത്രമായിരുന്നു എന്നും ഉറച്ചുപറയുന്നു. അതേ മാനുഷിക അധികാരികൾ ശിനാറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും പ്രാധാന്യമുള്ള ഏക രണ്ടുനദികൾ ടൈഗ്രിസും യൂഫ്രട്ടീസുമായിരുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നു; എന്നാൽ പ്രവാചകസ്ത്രീ ഉലായിയും ഹിദ്രേക്കേലും “ശിനാറിലെ മഹാനദികൾ” ആയിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ജലസന്ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവാചകസ്ത്രീയുടെ വാക്കുകൾ ആധുനിക വിദഗ്ദ്ധരെ എതിർക്കുന്നു; ജലസന്ദേശമായ നോഹയുടെ സന്ദേശത്തെ എതിർത്ത പ്രാചീന വിദഗ്ദ്ധർ ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ. രണ്ട് നദികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് ദർശനങ്ങളും നിറവേറുന്ന പ്രക്രിയയിലാണ് എന്ന് നമുക്ക് അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, “ശിനാറിലെ രണ്ട് മഹാനദികൾ” മുഖേന നൽകിയ ആ രണ്ട് ദർശനങ്ങളിലുള്ള പ്രതിനിധാനങ്ങളൊക്കെയും ഉടൻ സംഭവിച്ചുവരും. ആ നദികളോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്; എന്തെന്നാൽ അവന്റെ ശബ്ദം അനേകജലങ്ങളുടെ നാദംപോലെയാണ്. ടൈഗ്രിസും യൂഫ്രട്ടീസും ഒരു പ്രധാന പ്രവാചകവിഷയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവയുടെ സാക്ഷ്യം ആൽഫയായ മോശ പ്രസ്താവിച്ച നിയമബന്ധത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതേ നിയമബന്ധം തന്നെയാണ് ഒമേഗയായ ക്രിസ്തു സ്ഥിരീകരിച്ചതും.

പ്രവചനത്തിൽ ടൈഗ്രിസ് അശൂറിനെയും യൂഫ്രട്ടീസ് ബാബിലോണിയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ ബന്ധത്തിൽ, യിരെമ്യാവ് സിംഹങ്ങളായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആ രണ്ടു ശക്തികളാണ് ആദ്യം വടക്കൻ രാജ്യത്തെയും തുടർന്ന് തെക്കൻ രാജ്യത്തെയും അടിമത്തത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക.

ഇസ്രായേൽ ചിതറിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആടാകുന്നു; സിംഹങ്ങൾ അവനെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടു നീക്കുന്നതു; ആദ്യം അശ്ശൂരിന്റെ രാജാവു അവനെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടു; ഒടുവിൽ ബാബിലോൻ രാജാവായ ഈ നെബൂഖദ് നെസ്സർ അവന്റെ അസ്ഥികളെ തകർത്തു നീക്കുന്നതു. യിരെമ്യ ൨൩:൧൭.

ഇസ്രായേലിന്റെ ഏതു രാജ്യത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട നിലയിൽ അശ്ശൂര്യരും ബാബിലോനും വടക്കൻ ശത്രുക്കളായിരുന്നു; ആകയാൽ അവ രണ്ടും വടക്കൻ വ്യാജരാജാവായ പാപ്പാധികാരശക്തിയുടെ മാതൃകകളാകുന്നു. അടിസ്ഥാനതലത്തിൽ, ഒരേ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുയർന്ന ഈ രണ്ടു ശക്തികളും ഏകദേശമായി അതേ രാഷ്ട്രീയ-മതപരമ്പരകളെയാണ് നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്; എങ്കിലും അശ്ശൂരിന്റെ രാഷ്ട്രീയഘടന രാജകാര്യനയത്തെ കൂടുതൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ, ബാബിലോൻ സഭാകാര്യനയത്തെയാണ് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്, എങ്കിലും ഇരുവരും വളരെ സാമ്യമുള്ളവയായിരുന്നു. വിജാതീയ റോവും പാപ്പാധികാര റോവും ചില നിലകളിൽ ഒരേതന്നെയാണ്; എന്നിരുന്നാലും, വിജാതീയ റോം രാജകാര്യനയത്തെയും പാപ്പാധികാര റോം സഭാകാര്യനയത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പ്രവചനപരമായി ബാബിലോണോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ അശ്ശൂർ രാജകാര്യനയത്തിന്റെ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു; അതിന്റെ പിന്നാലെ സഭാകാര്യനയത്തെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ സമാനമായ ശക്തിയായി ബാബിലോൻ വന്നു. അശ്ശൂർ വിജാതീയ റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ബാബിലോൻ പാപ്പാധികാര റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ നാലു ശക്തികളും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചു. അശ്ശൂർ ദൈഗ്രിസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ബാബിലോൻ യൂഫ്രട്ടീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബാബിലോണിനെ വീഴ്ത്തുവാൻ യൂഫ്രട്ടീസ് തിരിച്ചുവിട്ട കോരെശിന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ മാതൃകപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതുപോലെ, കിഴക്കൻ രാജാക്കന്മാർക്കായി വഴി ഒരുക്കുന്നതിനായി വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ യൂഫ്രട്ടീസ് വറ്റിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുമായി ഇത് യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാബിലോൻ യൂഫ്രട്ടീസാണ്; അശ്ശൂർ ദൈഗ്രിസാണ്.

പ്രവചനത്തിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവു ഞായറാഴ്ചനിയമ പ്രതിസന്ധിക്കാലത്ത് ലോകത്തെ ജയിച്ചുകൊണ്ടും അതിനുശേഷം വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും ആ ജയിച്ചുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും അതിരുകടന്ന പ്രളയമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അശ്ശൂരും ബാബിലോണും മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വടക്കിന്റെ രാജാവിന്റെ കഥ നദികളാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം ആ കഥ അനേകം ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദത്താൽ പറയപ്പെടുന്നു.

രണ്ടു നദികളുടെ ഇടയിലുള്ള ദേശം മെസൊപ്പൊട്ടാമ്യ എന്നതു വിളിക്കപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം 'രണ്ടു നദികളുടെ ഇടയിലെ ദേശം' എന്നാകുന്നു. ആ രണ്ടു നദികൾ, ദൈവം തന്റെ വിശ്വാസ്യതയെ ജനത്തെ അടിമത്തത്തിലേക്കു ചിതറിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ

ഉപയോഗിക്കുന്ന വടക്കു നാശിതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പദം. അനേകം ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദം തന്റെ ഉപനദീ പ്രവാഹങ്ങളിലൊന്നായ "പദനാരാ" എപ്പോഴും കേൾക്കപ്പെടുന്ന പദം; തിരുവെഴുത്തുകളിൽ അത് വെറും പത്തു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ ആദ്യ പരാമർശം നിയമത്തോടുള്ള ബന്ധം തീലാണ്, കാരണം അത് യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഭാര്യയായ റിബേക്കയുടെ രക്ത വംശീയ വേരുകളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ആ വാക്യം ഇപ്രകാരം പറയുന്ന പദം:

ഇസ്ലാക്ക് പതിനാലുതു വയസ്സുള്ളവനായിരിക്കെ, പദനാരാമിലെ സുറിയാനായ ബെഥുവേലിന്റെ മകളുമായും സുറിയാനായ ലാബാന്റെ സഹോദരിയായും ആയിരുന്ന റിബേക്കയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു.

നാല്പത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനഘട്ടം മോശെയുടെ മൂന്ന് സാക്ഷികളിനേൽ കാദേശ്, 1863, കൂടാതെ ഞായറാഴ്ച നിയമം എന്നിവിലേക്കു നയിക്കുന്നതായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സഹാക്കിന്റെ വിവാഹം ഒരു നിയമബന്ധ വിവാഹമാണ്; അത് ഞായറാഴ്ച നിയമസമയത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ലക്ഷത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തോളമുള്ള വിവാഹത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു; ആ ഞായറാഴ്ച നിയമം തന്നെയാണ് 1863, അതാണ് കാദേശ്, അതാണ് നാല്പത് വർഷത്തെ ഒരു നിയമചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനം. റിബേക്ക ഒരു സുറിയാക്കാരന്റെ മകളും ഒരു സുറിയാക്കാരനായ ലാബാന്റെ സഹോദരിയും ആയിരുന്നു; (നിയമചരിത്രത്തിന്റെ അടുത്ത തലമുറയിൽ, അവൻ ഈ സഹാക്കിന്റെ മകനായ യാക്കോബിനോടുള്ള ഒരു നിയമം ലംഘിച്ചു.)

ബെത്തുവേൽ എന്നത് 'ശൂന്യതയുടെ ഭവനം' അഥവാ 'നശിപ്പിക്കുന്നവന്റെ ഭവനം' എന്നർത്ഥം വരുന്നു; ആകയാൽ റിബേക്കാ "നശിപ്പിക്കുന്നവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ" മകളായിരുന്നു. സിറിയ എന്നത് ഉയർന്ന ദേശവും സമതല പ്രദേശവും എന്നർത്ഥം വരുന്നു; പദനാരാ എന്നത് മെസൊപ്പൊട്ടാമ്യ, അഥവാ ഇടയിലെ ദേശം, എന്നർത്ഥമാണ്. റിബേക്കാ മെസൊപ്പൊട്ടാമ്യ എന്ന ഇടനാടായ, 'അശൂരിന്റെ ഡൈഗ്രിസ്' നും 'ബാബിലോണിന്റെ യൂഫ്രട്ടീസ്' നും ഇടയിലുള്ള ഉയർന്ന പ്രദേശത്തു നിന്നുവന്ന സിറിയരുടെ രക്തവംശത്തിൽപ്പെട്ടവളായിരുന്നു; ഈ സിറിയർ, കർത്താവ് തന്റെ വിശ്വാസത്യാഗികളായ ആടുകളെ ചിതറിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച സിംഹങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നശിപ്പിക്കുന്നവരുടെ ഭവനം, യിസ്ഹാക്കിന്റെയും റിബേക്കയുടെയും വിവാഹത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തോടു ചേർക്കപ്പെട്ടു. പദനാരാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ പരാമർശത്തിൽ തന്നെ, പ്രവചനാത്മകമായ വടക്കൻ രാജാവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന, കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന പ്രളയമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു നദികൾ ആദ്യം ഉല്പത്തി 25:20-ൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതു യാദൃശ്ചികമല്ല.

ഏശാവിൽ നിന്നു യാക്കോബ് ഔടിപ്പേറുകയോ ഓൾ ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനവുമായി ശൂന്യതയുടെ ഭവനത്തിനുള്ള ബന്ധം

തുടർന്നു കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതു; അവൻ തന്റെ അമ്മാവനായ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ എത്തുമ്പോൾ, അവിടെ അടുത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ, ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി 2520 ദിവസങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ ഒരു വിവാഹം ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കു നോർത്ത് ഭാഗത്തു നിന്നു ചിതറിപ്പോകലോടെ അവസാനിച്ചു; മറ്റൊരു വിവാഹം തെക്കു നോർത്ത് ഭാഗത്തു നിന്നു ചിതറിപ്പോകലോടെ അവസാനിച്ചു. ആ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളുടെയും അനുബന്ധമായ ചിതറിപ്പോകലിന്റെ കാലഘട്ടം യഥാക്രമം 1798-ലും 1844-ലും അവസാനിച്ചപ്പോൾ, 2520-ന്റെ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളിലായി യാക്കോബിന്റെ പ്രവേശനം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ശ്രമം വിവാഹം നിവൃത്തിയായി; കാരണം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വരൻ വിവാഹത്തെ ലേക്കു വന്നു.

അപ്പോൾ ക്രിസ്തു 'ക്ഷീണിച്ചും തളർന്നും' എന്നർത്ഥമുള്ള ലേയയെ വിവാഹം കഴിച്ചോ, അതോ 'നല്ല യാത്രിക' എന്നർത്ഥമുള്ള റാഹേലിനെ വിവാഹം കഴിച്ചോ? ലേയയും റാഹേലും യാത്ര ചെയ്യുന്ന കന്യകമാരുടെ രണ്ട് വർഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു—1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് യാക്കോബിനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന വഴിയിൽ ഒരാൾ 'ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്ന' കന്യകയും മറ്റൊരാൾ 'നന്നായി യാത്ര ചെയ്യുന്ന' കന്യകയും.

“അവരുടെ പിന്നിൽ, പാതയുടെ ആരംഭത്തിൽ, ഒരു പ്രകാശമാനമായ വെളിച്ചം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു; ഒരു ദൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതുപോലെ, അത് 'അർധരാത്രിയിലെ ഘോഷം' ആയിരുന്നു. ഈ വെളിച്ചം പാതയുടെ മുഴുവൻ നീളത്തിലും പ്രകാശിച്ചു; അവർ ഇടറിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ പാദങ്ങൾക്ക് അതു വെളിച്ചം നൽകുകയും ചെയ്തു.

“തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയിരുന്ന് അവരെ നഗരത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യേശുവിൽ സ്ഥിരമായി പതിഞ്ഞുനിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ സുരക്ഷിതരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉടൻ ചിലർ ക്ഷീണിതരായി, നഗരം വളരെ ദൂരെയാണെന്നും അതിൽ ഇതിനുമുമ്പേ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുമെന്നു അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു തന്റെ മഹത്വമുള്ള വലക്കെ ഉയർത്തി അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു; അവന്റെ ഭുജത്തിൽനിന്ന് ഒരു പ്രകാശം പുറപ്പെട്ടു advent band-ന്റെ മീതെ ആലയുകയും, അവർ 'അല്ലെലൂയാ!' എന്നു ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുചിലർ അവിവേകത്തോടെ തങ്ങളുടെ പിന്നിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശത്തെ നിഷേധിച്ചു; ഇത്ര ദൂരം വരെ തങ്ങളെ നയിച്ചത് ദൈവമല്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവരുടെ പിന്നിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോയി; അതോടെ അവരുടെ കാലുകൾ സമ്പൂർണ്ണ അന്ധകാരത്തിലായി; അവർ തടങ്ങി, ലക്ഷ്യത്തെയും യേശുവിനെയും കാണാതെപോയി, പാതയിൽനിന്ന് തെറിച്ച് താഴെയുള്ള ഇരുളും ദുഷ്ടതയും നിറഞ്ഞ ലോകത്തിലേക്കു വീണുപോയി.” Early Writings, 15.

1844-ൽ, ഫിലദെൽഫ്യൻ മില്ല് റെറ്റർ പ്രസ്ഥാനം വിവാഹത്താലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ ആ വിവാഹം, രാഹേലിനാലും ലേയയാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആരാധകരുടെ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു. രാഹേൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ വിവാഹത്താലേക്കുള്ള പാതയിൽ വിജയകരമായി സഞ്ചരിച്ച ഒരു വർഗ്ഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവളായിരുന്നു; എന്നാൽ ലേയയുടെ വർഗ്ഗം ക്ഷീര അമ്മയെ നെ അവർ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു; തുടർന്ന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ, അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ അവസാനിച്ച അതേ സ്ഥാനത്തു ആരംഭിച്ചു.

വിവാഹം ആരംഭിച്ചിരുന്നു; അതിനെ തുടർന്ന് അത് സമാപിക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. വിവാഹം 1846-ൽ സമാപിക്കപ്പെട്ടു; മൂന്നാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. 1849-ലും 1850-ലും കർത്താവ് തന്റെ ശേഷിപ്പിനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തന്റെ കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു ഹബക്കുക്കിന്റെ രണ്ടാം ഫലകം ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; ഇത് രണ്ടാം കല്പനാഫലകങ്ങൾ മുഖേന മുൻകൂട്ടി പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. മോശ ആദ്യത്തെ ഫലകസമുച്ചയം തകർത്തതിനുശേഷം, രണ്ടാം ഫലകസമുച്ചയം മുന്നോട്ടു വെക്കപ്പെട്ടു. 1850-ലെ ചാർട്ട് 1843-ലെ ചാർട്ടിനെ പകരം വന്നു; 1850-ൽ ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ നിയമവധുവായ പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ പരീക്ഷണം കാദേശിലേക്കും 1863-ലേക്കും തുടർന്നുപോയി.

1856-ൽ, രണ്ട് നദികളിൽ നിന്നുള്ള കൂടുതൽ ജലം ഹിറം എഡ്സന്റെ എഴുത്തുകോലിലൂടെ വന്നു. എഡ്സന്റെ എഴുത്തുകോലിലൂടെ വന്ന "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന വിഷയത്തിലുള്ള വെളിച്ചം, ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ പ്രവാചക സാക്ഷ്യം ആരംഭിച്ച ആ രണ്ട് നദികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വെളിച്ചമായിരുന്നു. ഏദൻ തോട്ടം ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിനെതിരായ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ കലാപത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; ഉലൈയും ഹിദേക്കേൽ നദികളും തങ്ങളുടെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതും അവിടെയാണ്. അവ നിയമചരിത്രത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു; കാരണം കലാപത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ആ തോട്ടം, ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും മേലുണ്ടായിരുന്ന അത്തിയിലകൾക്കു പകരം വസ്ത്രം നൽകേണ്ടതിനു ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലവും ആകുന്നു. നിയമചരിത്രം ആദാമും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ജീവനുള്ള നിയമത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. ജീവനിന്റെ വ്യക്തതാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ നിയമം, ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും ഭംഗപ്പെട്ട നിയമത്തിലേക്കു നയിച്ചു; ലോകസ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പേ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാട് നഗരവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായ ആ ഇരുവർക്കും വസ്ത്രം നൽകിയപ്പോൾ, അത് ജീവനിന്റെ ഒരു പുതിയ നിയമത്തിന് തുടക്കമായി. ആ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന ആ രണ്ട് നദികൾ ഒടുവിൽ ദൈവം തന്റെ ശിക്ഷാദണ്ഡമായി പ്രയോഗിക്കുന്ന ശക്തികളുടെ പ്രതീകങ്ങളാകുന്നു.

അസ്സൂര്യനേ, നീ എന്റെ കോപത്തിന്റെ വടി ആകുന്നു; അവരുടെ കയ്യിലെ ദണ്ഡം എന്റെ ക്രോധം തന്നെ ആകുന്നു. ഞാൻ അവനെ കപടജനതിക്കെതിരെ അയക്കും; എന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ ജനത്തിനെതിരെ കൊള്ളയിടുവാനും ഇരയാക്കുവാനും വീഥികളിലെ ചെളിപോലെ അവരെ ചവിട്ടിത്തെറിപ്പിക്കുവാനും ഞാൻ അവന്നു കല്പന നല്കും. യെശയ്യാവു 10:5, 6.

ആ രണ്ടു നദികളും ഏദേനീൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു റിബെക്കയുടെ വംശരേഖയിലേക്കും യിസ്ഹാക്കുമായുള്ള അവളുടെ നിയമവിവാഹത്തിലേക്കും, തുടർന്ന് യാക്കോബിലേക്കും ഒഴുകി; അവിടെ ആ രണ്ടു നദികളുടെ ജലം ഏഴു കാലങ്ങളുള്ള രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന്, അതേ രണ്ടു നദികൾ ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ആറു അധ്യായങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുന്നു; അവിടെ ഓരോ നദിയും മൂന്നു അധ്യായങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു നദി ഏഴാം, എട്ടാം, ഒമ്പതാം അധ്യായങ്ങളിൽ മുദ്രവിട്ടത് നീക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവർധനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മറ്റേ നദി പത്താം, പതിനൊന്നാം, പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായങ്ങളിൽ മുദ്രവിട്ടത് നീക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവർധനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഏഴാം, എട്ടാം, ഒൻപതാം അധ്യായങ്ങൾ ഉലായിയുടെ ദർശനമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അതുപോലെതന്നെ പത്താം, പതിനൊന്നാം, പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു സമാനമായ രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളായി അവതരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടും നദിദർശനങ്ങളിലുമെല്ലാം ക്രിസ്തു വെള്ളത്തിന്മേൽ നിലകൊള്ളുന്നവനായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ഞാൻ, അതേ ഞാൻ ദാനിയേൽ, ആ ദർശനം കണ്ടശേഷം അതിന്റെ അർത്ഥം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യന്റെ രൂപമുള്ള ഒരാൾ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അപ്പോൾ ഉലായി നദിയുടെ തീരങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യസ്വരം ഞാൻ കേട്ടു; അത് വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഗബ്രിയേലേ, ഈ മനുഷ്യന്നു ദർശനം ഗ്രഹിപ്പിക്ക. ദാനിയേൽ 8:15, 16.

പത്താം അധ്യായത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനം, വെളിപ്പാടിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാൻ കണ്ട ദർശനത്തോടു സാമ്യമുള്ളതാണ്; ദാനിയേലിന്റെ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ദർശനത്തിൽ പലമോനി ജലങ്ങളുടെ മീതെ നിൽക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെയാണ് അവൻ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലും, അവിടെ അവൻ ശബനസ്ത്രം ധരിച്ചവനായിരുന്നു.

“ഗബ്രിയേലിന്റെ സന്ദർശനകാലത്തു പ്രവാചകനായ ദാനിയേലിന് കൂടുതൽ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല; എങ്കിലും ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായി വിശദീകരിക്കപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അവൻ വീണ്ടും ദൈവത്തിൽനിന്ന് വെളിച്ചവും ജ്ഞാനവും

അന്വേഷിക്കുവാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. 'ആദിവാസങ്ങളിൽ ഞാൻ ദാനിയേൽ മുഴുവൻ മൂന്നു ആഴ്ച ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു ചികിത്സയായ അപ്പൊത്തൊൻ ഭക്ഷിച്ചില്ല; മാംസവും വീഞ്ഞും എന്റെ വായിൽ കടന്നില്ല; ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒരുവിധവും അഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നില്ല; ഞാൻ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തീനോക്കി; ഇതാ, ശ്ലേഖസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരുവൾ; അവന്റെ അരഭാഗം ഉപാസിലെ ശുദ്ധസ്വർണ്ണംകൊണ്ടുകെട്ടിയിരുന്നതു. അവന്റെ ശരീരം വൈദ്യുതകല്ലുപോലെയും, അവന്റെ മുഖം മിന്നലിന്റെ പ്രത്യക്ഷതപോലെയും, അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിദീപങ്ങളുപോലെയും, അവന്റെ കൈകളും കാലുകളും മിനുക്കിയ പിത്തളയുടെ നിറംപോലെയും, അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം ഒരു മഹാസമൂഹത്തെ നിന്റെ ശബ്ദംപോലെയും ആയിരുന്നതു.'

ദൈവപുത്രൻ തന്നെയായ മഹത്തായ വ്യക്തി ദാനിയേലിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. ഈ വിവരണം, ക്രിസ്തു പത്മോസ് ദ്വീപിൽ യോഹന്നാനെ വെളിപ്പെടുത്താൻ അവൻ നൽകിയ വിവരണത്തോടു സാമ്യമുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവും ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതനോടുകൂടെ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു ദാനിയേലിനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ വരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം വന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വേണ്ടി ഈ അറിവ് ദാനിയേലിന്നു നൽകപ്പെടുകയും പ്രചോദനത്താൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും."

Review and Herald, February 8, 1881.

പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഹിദ്രേക്കേൽ ദർശനത്തിൽ ക്രിസ്തു ജലത്തിന്മീതെ നിൽക്കുന്നതും ശ്ലേഖസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുമാണ്; ഉള്ളെ ദർശനത്തിൽ അവൻ ജലത്തിന്മീതെ നിൽക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് ഒന്നിലെ ദർശനം ഉള്ളെയും ഹിദ്രേക്കേലും ദർശനങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദർശനത്തോടു ഒത്തുചേരുന്നു; അവിടെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അത് "ദൈവപുത്രനിൽ കുറവൊന്നുമല്ലാത്ത വ്യക്തി" ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്തിലെ ദൂതനെ അവൾ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ആ ദൂതൻ "യേശുക്രിസ്തുവിൽ കുറവൊന്നുമല്ലാത്ത വ്യക്തി" ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്തിലെ ദൂതൻ തന്റെ കൈ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി എന്നെന്നേക്കുമായി ജീവിക്കുന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു; ഇത് പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവിടെ അവൻ തന്റെ ഇരുകൈകളും സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി എന്നെന്നേക്കുമായി ജീവിക്കുന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്തിൽ അവൻ ജലത്തിന്മീതെയും കരയിന്മീതെയും നിൽക്കുന്നു.

ഒരു നദിയുടെ "കരകൾക്കിടയിൽ" ഉള്ളത് ജലമാണ്; ദാനിയേൽ "കരകൾക്കിടയിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദം" കേട്ടു; ആകയാൽ ആ ശബ്ദം ജലത്തിന്മേലിരുന്ന മനുഷ്യനിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായത്, ആ ശബ്ദം ഊലൈ നദിയുടെ ജലങ്ങളുടെ നിന്നാദമായിരുന്നു.

ആദ്യ മാസത്തു നിന്റെ ഇരുപത്തു നാലാം ദിവസം, ഹിദ്രേ കേൾക്കുവാൻ എന്നു പറയുന്ന പേരുള്ള മഹാനദിയുടെ തീരത്തു ഞാൻ നിന്നു കൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തുവാനോക്കുവിൻ; അപ്പോൾ ഇതാ,

ഉഹാസിലെ ശുദ്ധസ്വർണം അരക്കെട്ടിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരാൾ: അവന്റെ ദേഹവും പുഷ്പരാജംപോലെ ആയിരുന്നു; അവന്റെ മുഖം മിന്നലിന്റെ പ്രത്യക്ഷതപോലെ, അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിദീപങ്ങളെപ്പോലെ, അവന്റെ ഭുജങ്ങളും അവന്റെ പാദങ്ങളും മിനുക്കിയ താമ്രത്തിന്റെ നിറംപോലെ, അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം ഒരു മഹാസമുഹത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും ആയിരുന്നു. ...

എന്നാൽ നീയോ, ദാനിയേലേ, ഈ വചനങ്ങൾ അടച്ചുവെക്കുകയും പുസ്തകം അന്ത്യകാലംവരെ മൂട്രിയിടുകയും ചെയ്തില്ല; അനേകർ ഇങ്ങും അങ്ങും ഓടിക്കൊണ്ടും, ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കും. തുടർന്ന് ഞാൻ ദാനിയേൽ നോക്കിയപ്പോൾ, ഇതാ, മറ്റൊരുവൻ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു; ഒരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ ഇക്കര, മറ്റൊരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ അകര. അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരുവൻ നദീജലത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച പുരുഷനോടു പറഞ്ഞു: ഈ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു അന്ത്യം വരുവാൻ എത്രകാലം? അപ്പോൾ നദീജലത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച പുരുഷൻ തന്റെ വലങ്കയ്യും ഇടങ്കയ്യും ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി, എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനാണെന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്ത് അരുളിച്ചെയ്തു ഞാൻ കേട്ടു: ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അരകാലവും കഴിഞ്ഞാൽ അതാകും; വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ചിതറിപ്പോകുമെന്നതു പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ഇതൊക്കെയും അവസാനിക്കും.

ഞാൻ കേട്ടു; എങ്കിലും ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: എന്റെ കർത്താവേ, ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അന്ത്യം എന്തായിരിക്കും? അവൻ പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; കാരണം ഈ വചനങ്ങൾ അന്ത്യകാലംവരെ അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ടും മൂട്രിയിട്ടും ഇരിക്കുന്നു. പലരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളുപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത ചെയ്യുകയും ചെയ്യും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ഒരാളും ഗ്രഹിക്കയില്ല; ജ്ഞാനികൾ മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കൂ. ദാനിയേൽ 10:4-6; 12:4-10.

സിസ്തർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയുന്നതുപോലെ ശിനാറിലെ മഹാനദികൾ രണ്ടും ക്രിസ്തു ജലത്തിന്മേൽ നിൽക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും ഒരു ദർശനത്തോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; കാരണം അവന്റെ ശബ്ദം അനേകം ജലങ്ങളുടെ നാദംപോലെയാണ്. ഇരു ദർശനങ്ങളിലും "എത്രകാലം" എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ടുനദികളും ദാനിയേലിന്റെ എട്ടാം അധ്യായത്തിലുള്ള 'ചോദ്യം-ഉത്തരം' രൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുതന്നെയാണ് അഡ്വന്റിസ്റ്റ് വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രസംഭവം അടിസ്ഥാനവും. അവിടെ, ഈ രണ്ടുനദികൾ വിശുദ്ധ മന്ദിരവും സൈന്യവും ചിതറിക്കപ്പെടുകയും ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടുകയും ചെയ്ത "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന തിനുള്ള

പ്രതീകങ്ങളാണ്. ഈ രണ്ടു നദികളും ദൈവത്തോടു നിന്നു ശിക്ഷാദണ്ഡം നിലയിലെ തങ്ങളുടെ പക്ഷം നിറവേറ്റിയശേഷം, ആദ്യ ദൂതന്റെ മില്ലിന്റെ ചരിത്രത്തെ ലേക്ക് ഒഴുകിച്ചേരുന്നതു; അവിടെ വിലാസം മില്ലിന്റെ ആദ്യ പ്രവാചകത്വം കണ്ടെത്തുക; അതായത് ലേവ്യ പുസ്തകം ഇരുപത്തൊന്നിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന രേഖ. ഈ രണ്ടു നദികൾ 2520 വർഷങ്ങളുള്ള രണ്ടു ചിതറിപ്പോകലുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു; അത് അസ്സീരിയയുടെയും ബാബിലോണിയുടെയും രണ്ടു സിംഹങ്ങളാൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു; അവർ ട്രൈഗ്രിസും യൂഫ്രട്ടീസുംകൊണ്ടു, സ്വാഭാവികമായും, റിബെക്കയുടെ സഹോദരപുത്രിയായ ലേയയും റാഹേലുംകൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു; ഇവരുടെ നിയമപരമായ വിവാഹം യിസ്ഹാക്കിന്റെ നാലു വയസ്സായിരുന്നപ്പോൾ സംഭവിച്ചു, ഉല്പത്തി 2520-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ.

മില്ലർ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന ചിതറിപ്പോക്കിനെ ദക്ഷിണരാജ്യമായ യെഹൂദാവിനെതിരെ മാത്രമാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്; അത് 1844-ൽ 2300-വർഷ പ്രവചനത്തോടുകൂടെ നിവൃത്തിയായി. 1856-ൽ "ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ" "പുതിയ വീഞ്ഞ്" അതേ ചിതറിപ്പോക്ക് വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്മേലും ഉണ്ടായതായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു, അത് 1798-ൽ അവസാനിച്ചു. വിലാസം മില്ലറുടെ ആദ്യ പ്രവചനാത്മക കണ്ടെത്തലായി, യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയുടെ ജലം ഒന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആൽഫാ ഉപദേശമായി വന്നു. ഉലായി നദിയുടെ ജലം മൂന്നാം ദൂതനോടുകൂടെ വന്നു. മില്ലറുടെ ആൽഫാ കണ്ടെത്തൽ ഉലായി നദിയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഏഴ് കാലങ്ങളായിരുന്നു; ഹിറാം എഫ്ലന്റന്റെ ഒമേഗാ കണ്ടെത്തൽ ഹിദ്രേക്കേൽ നദിയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഏഴ് കാലങ്ങളായിരുന്നു.

2520 എന്നത് ഓരോ രാജ്യമിന്നും ഒരുപോലെ തന്നെയുള്ള കാലയളവിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും തമ്മിൽ നാൽപ്പത്തിയാറ് വർഷത്തിന്റെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. 1798 കാലാവസാനത്തെയും വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ ആദ്യ ദൂതന്റെ വരവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1798 അക്ടോബറിന്റെ സിംഹം വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്മേൽ വരുത്തിയ ചിതറിപ്പോക്കലിന്റെ 2520 വർഷങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയാണ്. 1844 തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്മേൽ വരുത്തപ്പെട്ട "ഏഴു കാലങ്ങളുടെ" നിവൃത്തിയാണ്; അതിനെ ബാബിലോണിയുടെ സിംഹം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു നദികൾ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തേതിന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ച ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിനുള്ള അതിർത്തികളെക്കൂടിയാണ്; അന്നേ ദിവസം പ്രതിരൂപ പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ ഏഴാം കാഹളവും യോബേൽ കാഹളവും മുഴക്കപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ നീ ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിൽ യോബേൽ കാഹളം മുഴക്കിക്കൊള്ളേണം; പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേശമൊട്ടാകെ കാഹളം മുഴക്കേണം. ലേവ്യപുസ്തകം 25:9.

ഏഴാമത്തെ കാഹളം മുഴങ്ങുന്ന തുകുടിസ്കൂത്തിന്റെ ദൈവത്വത്തെ മനുഷ്യത്വത്തോടുകൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്; ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിലെ 2300 വർഷങ്ങൾക്കാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന യോബേൽ കാഹളം മുഴങ്ങുന്ന തോലുമിയുടെ നിയമത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; അത് ലംഘിക്കപ്പെട്ടു ദൈവജനത്തിന്മേലുവരുത്തപ്പെട്ട തുമാക്കുന്ന ദാനിയേൽ അതിനെ മോശെയുടെ ശാപവും ശപഥവും എന്നു വിളിച്ചു; മോശ അതിനെ "ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ കലഹം" എന്നു വിളിച്ചു.

അതെ, ഇസ്രായേൽ മുഴുവനും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ശബ്ദം അനുസരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശാപവും സത്യപ്രതിജ്ഞയും ഞങ്ങളിന്മേൽ ചൊരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അവനോടു വിരോധമായി പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു. ദാനിയേൽ 9:11.

"മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ" എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "ശാപവും" "ശപഥവും" ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് പ്രാവശ്യം" തന്നെയാണ്. "ശപഥം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാക്ക്, ലേവ്യപുസ്തകത്തിൽ "ഏഴ് പ്രാവശ്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അതേ എബ്രായ വാക്കാണ്. ഇരുപത്തിയഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നിയമത്തിന്റെ ശപഥം ലംഘിച്ചതിനുള്ള ശാപം, ഇരുപത്തിയാറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു; അവിടെ മോശ ആ ശാപത്തെ "നിയമത്തിന്റെ പ്രതികാരം" എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാനും നിങ്ങളോടു വിരോധമായി നടക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം നിങ്ങളെ ഇനിയും ഏഴിരട്ടി ശിക്ഷിക്കും. എന്റെ നിയമത്തിന്റെ വിവാദത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന വാൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തും; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മഹാമാരി അയക്കും; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും. ലേവ്യപുസ്തകം 26:24, 25.

ക്രി.മു. 723-ൽ, അവരെ "ശിക്ഷിപ്പാൻ" കർത്താവു അസ്സൂരിന്റെ സിംഹത്തിന്റെ വാൾ വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്മേൽ വരുത്തി, അവരെ "ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ" ഏല്പിച്ചു. നാലുപത്താറ് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ക്രി.മു. 677-ൽ, തെക്കൻ രാജ്യം മോശെയുടെ ശാപം അനുഭവിച്ചു. മോശെയുടെ ശാപം നിയമത്തിന്റെ തർക്കം ആകുന്നു. നാലുപത്താറ് വർഷക്കാലം മെസൊപ്പൊട്ടാമിയയിലെ സിംഹങ്ങൾ സൈന്യത്തെ നീക്കിക്കളയാൻ ചവിട്ടിമെതിക്കാനും ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. ആ നാലുപത്താറ് വർഷങ്ങൾക്കു കാലയളവിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസർ വിശുദ്ധ മന്ദിരം നശിപ്പിച്ചു. ദാനിയേൽ ഏതാനും അധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലുള്ള ദാനിയേലിന്റെ ചോദ്യത്തിലെ സൈന്യം, നാലുപത്തു

വർഷക്കുറേയും അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴിൽ അടിമയാക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പര്യവസാനം വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തെ നിന്റെ നാശമായിരുന്നതുപോലെ; പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടേണ്ട മറ്റൊരു വിഷയം അതുതന്നെ യായിരുന്നതു. ആ നദികൾ യഥാക്രമം 1798-ലും 1844-ലും എത്തുന്നതായപ്പോൾ, ഒരു സൈന്യം ആലയമായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ; കാരണം സൈന്യം ഒരു ശരീരമാണ്, ശരീരം ഒരു ആലയമാണ്. ആ കാലയളവിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, ആ നാലുത്താഴ്വരകൾ ഉൾപ്പെടെ പണിതുയർത്തപ്പെട്ട ആലയം, മനുഷ്യത്വത്തോടുള്ള ദൈവത്വത്തിൽ വിവാഹത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ ആലയത്തോടു ചേരേണ്ടതായിരുന്നതു. വിവാഹരണ്ടുകൂടിയ ആലയങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളതാണ്; ദൈവം ചേർത്തതിനെ വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതല്ല.

ദൈഗ്രിസിന്റെ ജലം 1798-ലേക്കും യൂഫ്രട്ടീസിന്റെ ജലം 1844-ലേക്കും വന്നു. മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ വന്നു; അതിനുശേഷം 1844 ആഗസ്റ്റ് 12-17-ന് ന്യൂ ഹാംപ്ഷെയറിൽ എക്സറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം പകർന്നൊഴുക്കപ്പെട്ടു. Exeter എന്നതിന്റെ അർത്ഥം "ഒരു ജലകോട്ട" എന്നാകുന്നു; ആ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ, മസാച്ചുസെറ്റ്സിലെ വാട്ടർടൗണിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ച മറ്റൊരു കൂടാരത്തിൽ ഒരു കള്ളയോഗവും നടന്നു. സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ അനുസരിച്ച്, ഏദേനിൽ ഉദ്ഭവിച്ച ജലങ്ങൾ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ കിഴക്കൻ കടൽത്തീരമൊട്ടാകെ "ഒരു പ്രക്ഷുബ്ധ തിരമാല" പോലെ പരന്നുപോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ആ പ്രക്ഷുബ്ധ തിരമാലയെ ഉണർത്തിയ ഭൂകമ്പം ഏദേൻതോട്ടത്തിൽ സാത്താൻ മനുഷ്യകുലത്തെ ജയിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചു; അതിലൂടെ ഏദേനിൽ ഒരു ഭൂകമ്പപരമായ കലഹം ഉണ്ടായി, അതിന്റെ തിരമാലകൾ മിഡ്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിവരെ എത്തി. ആ പ്രക്ഷുബ്ധ തിരമാല ഒരു ലക്ഷത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയിലേക്ക് പ്രളയമായി ഒഴുകിച്ചെല്ലുന്നു; ആദാമിന്റെ പാപത്തിലെ ഭൂകമ്പത്തിൽ ആരംഭിച്ച ആ തിരമാല വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഞായർനിയമത്തിന്റെ ഭൂകമ്പംവരെ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം അനേകം ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദമാണ്; ആ ജലങ്ങൾ ശിരസ്സിലെപ്പോലെയോ പലപ്പോഴും പിന്നെത്തെ മഴയുടെ സന്ദേശം രൂപപ്പെടുന്നതുപോലെ. യേശുവും അവന്റെ മകനായ ഷെയാർ-യാശൂബും ഏഴാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ മേലത്തെ ചാലിന്റെ കുളത്തിൽ അരികിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, ഒരു ലക്ഷം നാലുത്താഴ്വരകളായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടുന്ന സമയത്ത് പിന്നെത്തെ മഴയുടെ സന്ദേശം അവതരിപ്പിക്കാൻ അവിടെ മൂലവും ദുഷ്ടനുമായ രാജാവായ ആഹാസിനെതിരെ യേശുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഇങ്ങനെയാണ്: യഹോവ ആഹാസിന്റെമേൽ അശ്ശൂരിന്റെ ജലങ്ങളെ, രാജാവായ സെന്നഹേരീബിനെ, വരുത്തും; അവന്റെ ജലം കഴുത്തുവരെ

കുവീഞ്ഞ ൨൭൭൭൭.

യഹോവ വീണ്ടും എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഈ ജനം മൂർഛയായി ഒഴുകുന്ന ശീലോഹാ ജലങ്ങളെ നിരസിച്ചു, രെസീനിലും മെലപ്പാവിന്റെ മകനിലും ആനന്ദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ആകയാൽ ഇതാ, കർത്താവു അവരുടെമേൽ നദിയുടെ പ്രബലവും അഗാധവുമായി ജലങ്ങളെ, അതായത് അശ്ശൂർരാജാവിനെയും അവന്റെ സകല മഹത്വത്തെയും, വരുത്തുന്നു; അവൻ അതിന്റെ എല്ലാ ചാലുകളിലും കവിഞ്ഞുയർന്നു, അതിന്റെ എല്ലാ കരകളെയും മീതെക്കടന്നുപോകും; അവൻ യെഹൂദയിൽകൂടി കടന്നുപോകും; അവൻ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞു മേലോട്ടുയർന്നു കഴുത്തുവരെ എത്തും; അവന്റെ ചിറകുകളുടെ വിരിപ്പ്, ഇമ്മാനുവേലേ, നിന്റെ ദേശത്തിന്റെ വീതിയൊക്കെയും നിറക്കും. യെശയ്യാവു 8:5-8.

ആഹാസ് കർത്താവിനാൽ 'അയക്കപ്പെട്ട' ജലങ്ങളെ നിരസിച്ചു; അതിനാൽ കർത്താവ് അശ്ശൂരിന്റെ ജലങ്ങളെ ആഹാസിന്റെമേൽ 'അയച്ചു'. ആഹാസ് "റെസീനും റെമല്യാവിന്റെ മകനും" ആയ സഖ്യത്തിൽ "ആനന്ദിച്ചു". റെസീനും റെമല്യാവിന്റെ മകനും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന കള്ളമായ അന്തിമമഴയുടെ സന്ദേശത്തിൽ ആഹാസ് "ആനന്ദിക്കുന്നു".

വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവായ പേഖാ എന്ന രെമല്യാവിന്റെ പുത്രനും രെസീനും യേശുതാവിനെയും അവന്റെ പുത്രനെയും അനുകരിക്കുന്ന ഒരു കള്ളപ്രതിരൂപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മൂഢനും ദുഷ്ടനും ആയ രാജാവായ ആഹാസ്, ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങളും സിറിയയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആ കുട്ടുകെട്ടിൽ "സന്തോഷിക്കുന്നു"; അത് ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലെ സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള അന്ധികൃത ബന്ധത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ആഹാസ് സന്തോഷിക്കുന്നു; കാരണം ലജ്ജയും സന്തോഷവും എന്ന ഈ രണ്ടു പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വികാരങ്ങളെയാണ് പിന്നാക്കമഴയുടെ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ പ്രചോദനം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യിരെമ്യാവ് ആ ചെറിയ പുസ്തകം തീന്നപ്പോൾ അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദവും സന്തോഷവും ആയിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ ഒരിക്കലും ലജ്ജിക്കയില്ലെന്ന് യോവേൽ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. ഒരു ലവോദിക്കേയനായതിനാൽ ആഹാസ് അന്ധൻ ആകുന്നു; അതിനാൽ അവൻ വ്യാജജലസന്ദേശത്തിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട് യേശുതാവിന്റെ സത്യജലസന്ദേശത്തെ നിരസിക്കുന്നു. വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവിന്റെ പ്രളയം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കള്ളപ്പിന്നാക്കമഴസന്ദേശത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടവനായിരുന്നു; എങ്കിലും അവൻ ശീലോഹയുടെ സന്ദേശത്തെ നിരസിച്ചിരിക്കുന്നു.

യേശു ൨ എട്ടു ലെ ശീലോഹയുടെ സന്ദേശം അന്തർദ്ദേശീയതയുടെ സന്ദേശമാണ്. ശീലോഹ കുടുംബപരിചരണത്തിന് നിയമമന്ത്രാലയം സീലോഹാവാം കുടുംബം എന്നു

തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ു.എ.ബ്രായത്ത ിലോക്രീക്ക ിലോ അതിന്റെ അർത്ഥം "അയക്കപ്പെട്ടത്" എന്നാണ്. ക്രിസ്തു പുറപ്പെട്ടേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. അവൻ പരിശുദ്ധാത്മം വഹിച്ച് "അയക്കേണ്ടതിന്നു." യേശുവും ആഹാസും ശീലോഹകുളത്തു നിൽക്കുന്ന ു. പരീക്ഷണം ഇതിലാണ് ആധാരപ്പെടുന്നത്. യേശുവിനാലും അവന്റെ മകനാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ശീലോഹകുളത്തു നിൽവിശ്വസിക്കണമോ, അല്ലെങ്കിൽ റെസീനും റെമല്യുവിന്റെ മകനും മേൽവിശ്വസിക്കണമോ? ആഹാസർണ്ടു ജലങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിച്ചതിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്: ശീലോഹയുടെ ജലങ്ങൾ ജോ, അസ്സൂർ രാജാവിന്റെ ജലങ്ങൾ ജോ. റെസീനും റെമല്യുവിന്റെ മകനും പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൂട്ടുകെട്ടിലും സന്ദേശം നൽകിയിലുമാണ് ആഹാസർ ആനന്ദിച്ചത്; അതിനാൽ, തന്റെ ന്യായവിധിക്ക് ചെലവ് മുദ്രവായി ഒഴുകുന്ന ജലത്തിന് പകരം, ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രളയമാണ് അവൻ സ്വീകരിച്ചത്. അവന്റെ ന്യായവിധി വടക്കു നിന്റെ രാജാവ് ഒരു പ്രളയം പോലെ മുഴുവൻ ലോകത്തെയും കവിയുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമം മുതൽ തന്നെ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന ു; അന്നേ സമയം അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ പ്രളയവും ലോകമെങ്ങും വീശിച്ചെല്ലുന്ന ു.

പത്തു വടക്കൻ ഗോത്രങ്ങളുടെയും സിറിയയുടെയും സഖ്യത്തിൽ ആഹാസർ ആനന്ദിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ദൈവവചനത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ അനധികൃത സഖ്യങ്ങളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന, സഭയെയും രാജ്യത്തെയും ഏകീകരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തിലും അവൻ ആനന്ദിക്കുന്നു. യേശുവാ് ഒരു ഫിലദെൽഫ്യക്കാരനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആഹാസർ ഒരു ലവെറാദികക്കാരനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സീലോവാം കുളത്തിൽ കാഴ്ചയില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ, ഒരു ലവെറാദികക്കാരനെ, ക്രിസ്തു സൗഖ്യമാക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവുമായി അവൻ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

യേശു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ജന്മാന്തരന്ധനായ ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു ചോദിച്ചു: ഗുരോ, ഇവൻ കുരുടനായി ജനിക്കേണ്ടതിന് പാപം ചെയ്തത് ആരാണ്—ഈ മനുഷ്യനോ, അതോ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോ?

യേശു ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ഇവൻ പാപം ചെയ്തതുമില്ല, ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കളും ചെയ്തതുമില്ല; ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇവനിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതിന്നത്രേ. എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പകൽ ഉള്ളപ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആരും പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനാകാത്ത രാത്രി വരുന്നു. ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു. ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തശേഷം അവൻ നിലത്ത് തൂപ്പി, ആ തൂപ്പലാൽ ചെളി ഉണ്ടാക്കി, ആ ചെളി കുരുടന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി, അവനോടു പറഞ്ഞു: പോക, ശീലോവാം കുളത്തിൽ കഴുകുക. (ശീലോവാം എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ, അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാകുന്നു.) അങ്ങനെ അവൻ പോയി കഴുകി, കാഴ്ചയോടെ മടങ്ങിവന്നു.

അതുകൊണ്ടു അയൽക്കാർക്കും മുമ്പെ അവൻ കുരുടനായിരുന്നു എന്നു കണ്ടിരുന്നവർക്കും, “ഇരുന്നു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചിരുന്നതു ഇവനല്ലയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ചിലർ, “ഇവൻ തന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റുചിലർ, “ഇവനോട് സാദൃശ്യമുള്ളവൻ” എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവൻ, “ഞാനത്രേ” എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അവർ അവനോടു, “നിന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങനെ തുറക്കപ്പെട്ടു?” എന്നു ചോദിച്ചു.

അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: യേശു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ചെളി ഉണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി, ‘ശീലോവാം കുളത്തിങ്കൽ പോയി കഴുകുക’ എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി, എനിക്ക് കാഴ്ച ലഭിച്ചു. യോഹന്നാൻ 9:1-11.

അന്ധനായ മനുഷ്യനും മൂഢനും ദുഷ്ടനും ആയ രാജാവായ ആഹാസും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സീലോവാമിന്റെ കുളത്തിലോ അശ്ശൂരിന്റെ പ്രളയത്തിലോ സ്ഥാപിക്കുമോ എന്നു പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. താൻ അന്ധനാണെന്ന് അന്ധനായ മനുഷ്യൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ ആഹാസ് സമ്പന്നനും സമ്പാദ്യത്തിൽ വർദ്ധിച്ചവനും ഒന്നിനും അഭാവമില്ലാത്തവനും ആകുന്നു. ആഹാസ് പിന്മുറയുടെ കുളത്തിങ്കൽ ഉള്ള മൂഢകന്യകയാണ്; അന്ധനായ മനുഷ്യൻ ജ്ഞാനിയായ കന്യകയും ആകുന്നു. അയക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നുള്ള ജലങ്ങളോ, അല്ലെങ്കിൽ അശ്ശൂരിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെടുന്ന ജലങ്ങളോ തന്നെയാണ് പരീക്ഷണം.

ഒരു കുളം എന്നത് വെള്ളം ഒത്തുകൂടുന്ന സ്ഥലമാണ്; പ്രവാചകപരമായി ഒരു കുളം എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സകല “ജലങ്ങളുടെയും”—വിവിധ തോടുകൾ, നദികൾ, ചെറൊഴുക്കുകൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മഹാസമുദ്രങ്ങൾ, തടാകങ്ങൾ, മഴ, മഞ്ഞുതുള്ളി—ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന സ്ഥലമാണ്. പിന്നീട് പെയ്യുന്ന മഴയുടെ കുളം മുകളിലെ കുളത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകിവരുന്ന വെള്ളത്താൽ രൂപംകൊള്ളുന്നു. പരീക്ഷണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പിന്നീട് പെയ്യുന്ന മഴയുടെ സന്ദേശത്തെ ആ കുളം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആഹാസ് മൃദുവായി ഒഴുകുന്ന ജലങ്ങളെ നിരസിച്ചു; എന്നാൽ കുളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സന്ദേശത്തോടു കുരുടൻ അനുസരണയുള്ളവനായിരുന്നു. യേശു തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നു ചിലത് “തുപ്പൽ” എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ എടുത്ത്, മണ്ണുമായി ചേർത്തു; അതായത്, അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള സംഗമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു.

ക്രിസ്തു നിലത്തു തുപ്പി, തന്റെ തുപ്പലുമായി കലർത്തലുകളിമണ്ണ് ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവത്വവും മനുഷ്യ ജീവവും ഏകീകൃതമായിരിക്കുന്നതിന്റെ സന്ദേശം കൊണ്ട് അവൻ അന്ധന്റെ കണ്ണുകൾ അഭിഷേകം ചെയ്തു. ദൈവത്വവും മനുഷ്യ ജീവവും ഒരുമിച്ചുള്ള ഈ സംയോജനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശം 1888-ലെ സന്ദേശമാണ്; അത് ഒരാളെ ലാബോറികു യുടെ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഫിലദെൽഫിയുടെ

അവസ്ഥ യിലേക്കു് രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആസന്ദേശം മനുഷ്യന്റെ പക്ഷത്തുവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അവർകളുടേതു് യിലേക്കു് പോയി, പിന്നെ കഴുകണം.

എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ കുറവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും യേശു, ആ അന്ധനും അവന്റെ മാതാപിതാക്കളും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ആ അന്ധന്റെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നു കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ ചോദ്യം നീക്കിക്കളഞ്ഞ്, കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ "ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പ്രകടമാകേണ്ടതിന്നു്" എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആ പ്രവാചകപുരുഷൻ, ലവോദിക്കേയയിൽ നിന്നു ഫിലദെൽഫ്യയിലേക്കു മാറിയ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ചേർന്നുണ്ടായിരിക്കുന്ന പതാക തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പ്രകടമാകുന്ന സ്ഥലം ആ പതാകയാണ്; കാരണം അവന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവീകതയെ മനുഷ്യത്വത്തോടു ചേർക്കുന്നതായിരുന്നു (ചെളിമരുന്നാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ); ആ പ്രവൃത്തിയുടെ വിജയചിഹ്നങ്ങൾ ലവോദിക്കേയയുടെ സന്ദേശം കേട്ടവർ മാത്രമല്ല, ആ സന്ദേശത്തിലെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചവരുമാണ്. ആ അന്ധനു നൽകിയ നിർദ്ദേശം പോയി കഴുകുക എന്നതായിരുന്നു. അവന്നു കാഴ്ച ലഭിച്ചശേഷം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കേണ്ടിവന്നില്ല; അവനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് അതു സംഭവിപ്പിച്ചത്.

അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സമീപനത്തോടെ ആരംഭിച്ചു; അതിനെ തുടർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തിയും വന്നു. മനുഷ്യനോടു ബന്ധപ്പെട്ട് സ്വർഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവസാന പ്രവർത്തി, ഒരു മനുഷ്യനെ മരിച്ചു ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ താഴ്വരയിൽനിന്നോ, വഴികളിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നവന്റെ നിലയിൽനിന്നോ, അഥവാ വച്ചാലിനെപ്പോലെ അന്ധനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നോ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. തന്റെ ജനത്തെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് അവന്റെ അവസാന പ്രവർത്തി; അതുതന്നെയാണ് അവൻ ഭൂമിയിലെ പൊടിയിൽനിന്ന് ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ച്, പിന്നെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ജീവന്റെ ശ്വാസം ഊതിയപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രവർത്തി. അവസാന പ്രവർത്തി ആദ്യ പ്രവർത്തിയാകുന്നു; കാരണം, അവൻ ആദ്യം മണ്ണ് രൂപപ്പെടുത്തി, പിന്നെ തന്റെ ആത്മാവിന്റെ ജീവനാൽ ആ മണ്ണിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. ആദാമിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആത്മാവ് അവന്റെ ശ്വാസമായിരുന്നു; അന്ധനായ മനുഷ്യന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് വെള്ളമായിരുന്നു. യെഹെസ്കേലിന്റെ മരിച്ച അസ്ഥികളുടെ താഴ്വരയുടെ കാര്യത്തിൽ, ശരീരത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശമായിരുന്നു. തുടർന്ന് നാലു കാറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സന്ദേശം ആ ശരീരത്തിന്മേൽ ഊതപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ അത് ഒരു മഹാസൈന്യമായി എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.

അന്ധൻ ഇനിയും അന്ധനായിരിക്കുമ്പോഴുതന്നെ യേശു അവനെ കണ്ടു, തുടർന്ന് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉന്നയിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തന്നെയാണ് അവൻ ആ അന്ധന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നത്; അതുവഴി, ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് യോജിച്ച പ്രവചനാത്മക പശ്ചാത്തലം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു. “ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ” എന്നത് ബൈബിളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ അനേകം വ്യത്യസ്ത നിരകളിലൂടെയും ഒരു പ്രവചനാത്മക പ്രതീകമാണ്. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ “ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ” എന്നതിന്റെ ഓരോ പ്രത്യക്ഷതയും അന്ത്യമഴയുടെ കാലത്ത് നിവൃത്തിയിലാകുന്നു. മലാഖിയുടെ അവസാന വാക്യങ്ങളിൽ എലീയാവിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അന്തിമ സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യേശു ഈ സംഭവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മാതാപിതാക്കളും അന്ധനായ ശിശുവും പാപികളായി കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; കാരണം ഇത് ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തികളുടെ സമയമാണ്. ആ സമയത്ത് മാതാപിതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളും മക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളും അവരുടെ മുമ്പിലുള്ള വിഷയത്തെ കാണേണ്ടതിനു തിരിക്കപ്പെടും. ആ വിഷയം ഇതാണ്—അന്ധനായ ലയോദികുക്കാരൻ അഭിഷിക്തനായ ഫിലദെൽഫ്യക്കാരനായി മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നത്. അതുതന്നെയാണ് അന്ത്യമഴയുടെ സമയത്ത് മാതാപിതാക്കളുടെയും ശിശുവിന്റെയും മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളുന്ന വിഷയം; കാരണം അതു ന്യായവിധിയുടെ സമയവും ആകുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ ഉടമ്പടിപ്രവചനപ്രകാരം ന്യായവിധിയുടെ സമയം മൂന്നാംതലമുറയുടെയും നാലാംതലമുറയുടെയും കാലത്ത് നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നു. അന്ധനായ മനുഷ്യൻ അവസാനത്തെയും നാലാംതലമുറയുമാണ്, അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മൂന്നാംതലമുറയാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ എലീയാവിന്റെ സന്ദേശം കുടുംബങ്ങളെ ശീലോഹാം കുളത്തിന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. മൂഢനും ദുഷ്ടനുമായ രാജാവായ ആഹാസ് ആ കുളത്തിന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ചു; എന്നാൽ അന്ധനായ മനുഷ്യൻ അത് സ്വീകരിച്ചു. മലാഖിയുടെ എലീയാവിന്റെ സന്ദേശം കർത്താവിന്റെ മഹത്തായും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള ശാപത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നാം പരിഗണിക്കുന്ന സംഭവവിന്യാസം യേശു ക്രമീകരിച്ച പ്ലേ ഓൾ, ആ അത്ഭുതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ സംക്ഷിപ്ത അവതരണത്തിൽ, താൻ അന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെയും; കാരണം ആരും പ്രവർത്തിക്കാനാവാത്ത ഒരു സമയം വരെ അവൻ സൂചിപ്പിച്ച പ്രവർത്തിപകൽപ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്നതാണ്; പ്രവർത്തിയുടെ അവസാനം രാത്രി എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു. അവന്റെ ഈ സൂചന കൃപാകാലത്തിന്റെ

അവസാനത്തേക്ക് കാണ്.

അവൻ ന്യായവിധിയുടെ തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, തന്റെ പുരോഹിതവസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുകളഞ്ഞ് പ്രതികാരത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. നശിക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെയും വേർതിരിക്കുന്ന ആ പ്രവൃത്തി അവൻ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, രക്ഷയുടെ പ്രവൃത്തി അവസാനിക്കുന്നു. കൃപാകാലം അടച്ചുപൂട്ടപ്പെടുന്നു; ഇനി ആരും പ്രവർത്തിക്കാനാകാത്ത രാത്രിയായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം കുരുടനായ മനുഷ്യനോടുള്ള ലവോദികൃത സന്ദേശം മാത്രമല്ലായിരുന്നു; മറിച്ച്, കൃപാകാലം അടയുന്നതിന്റെ അടുത്തത്വത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശവുമായിരുന്നു അത്; ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രേരണയാണ്.

ആദ്യം ക്രിസ്തു ആ കുരുടന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; തുടർന്ന് ലേപനം ഒരുക്കി പൂർത്തും ചെയ്തു; പിന്നെ, ആ കുരുടൻ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ ചെയ്യേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയായി നിർദ്ദേശം നൽകി. അതുപോലെ തന്നെ പ്രധാനമായ കാര്യം, അവൻ ആ പ്രവൃത്തി ഏറ്റെടുത്ത് ആരംഭിക്കുന്നതിനോടുകൂടി തന്നെ അവന്റെ കാഴ്ച പൂർണ്ണമാക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. അവൻ കാഴ്ച ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അവൻ ഒരു കുരുടനായ ലവോദികൃതിൽ നിന്ന് ഒരു ഫിലദെൽഫ്യനായവനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു സഭകളുടെ രൂപാന്തരകാലം ആരംഭത്തിൽ തന്നെ, 1856 മുതൽ 1863 വരെ, നിവൃത്തിയായി.

ആ കാലഘട്ടം ഗോതമ്പിനെയും കൊടിയജീരകങ്ങളെയും വേർതിരിക്കുന്നതെയും, തുടർന്ന് ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ അന്തിമ മുദ്രവെപ്പിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കുരുടൻ ലാവോദികൃതരനിൽ നിന്നു ഫിലദെൽഫ്യക്കാരനായി മാറിയ ഉടൻതന്നെ പൊതുശ്രദ്ധയുടെ കേന്ദ്രമായി. കുരുടൻ എന്നത് ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; ദുഷ്ടനും മൂഢനും ആയ രാജാവായ ആഹാസ് എന്നു പറയുന്നത് കർത്താവിന്റെ വായിൽനിന്നു ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു പുറത്താക്കപ്പെടുന്ന മുൻനിയമജനങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിലെ അതേ ഘട്ടത്തിൽ, യേശു തന്റെ തുപ്പൽ ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ പുതിയ നിയമജനങ്ങളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ വായിൽനിന്നു പഴയ നിയമജനങ്ങളെ തുപ്പിക്കുകയെന്നതായിരിക്കാം.

ഈ ചിന്തകൾ നാം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

“വരാനിരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധി”

“തെറ്റിപ്പോകാത്ത കൃത്യ തയോടെ അനന്ത നായവൻ സകല ജാതികളോടും കണക്കു വയ്ക്കുന്നവൻ. അവന്റെ കരുണ മാനസാന്തരത്തിനായുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളോടെ

അർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ടത്തോളം ഈ കണക്കു തുറന്നു തന്നെ നിലനിൽക്കും; എന്നാൽ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പരിധി എത്തുമ്പോൾ, അവന്റെ ക്രോധത്തോടു നിന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നൂ. അപ്പോൾ കണക്കു പുതുക്കപ്പെടുന്നൂ; ദൈവിക സഹനം അവസാനിക്കുന്നൂ; അവരുടെ പക്ഷമായി കരുണയ്ക്കായി ഇനി യാതൊരു അപേക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

“യുഗങ്ങളിലൂടെ ദൂരേക്ക് ദൃഷ്ടിനികേഷപഥം നടത്തിയ പ്രവാചകന്റെ ദർശനത്തിന് മുമ്പിൽ നമ്മുടെ കാലം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ യുഗത്തിലെ ജാതികൾ അഭൂതപൂർവമായ കരുണകളുടെ പ്രാപ്തമായിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായവ അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും വർദ്ധിച്ച അഹങ്കാരവും ലാഭലോലുപതയും വിഗ്രഹാരാധനയും ദൈവത്തെ അവഹേളിക്കുന്ന മനോഭാവവും നിന്ദ്യമായ കൃതഘ്നതയും അവരുടെ വിരുദ്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ കണക്ക് വേഗത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

മതലോകത്തിൽ മഹത്തായ കുഴപ്പവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകുന്ന ദിവസങ്ങൾ അതിവേഗം അടുത്തുവരുന്നു. അനേകം ദേവന്മാരും അനേകം കർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കും; ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ കാറ്റും വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും; ദുതവസ്ത്രം ധരിച്ച സാത്താൻ, സാധ്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയുപോലും വഞ്ചിച്ചേന്നേ.

യഥാർത്ഥ ഭക്തിയെയും വിശുദ്ധിയെയും മേൽ ചൊരിയപ്പെടുന്ന സർവസാധാരണമായ നിരസനം, ദൈവത്തോടു ജീവനുള്ള ബന്ധമില്ലാത്തവരെ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തിഭാവം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ദിവ്യന്യായപ്രമാണത്തോടുള്ള അനാദരം അധികം വ്യക്തമായി പ്രകടമാകുന്നതനുസരിച്ച്, അതിനെ ആചരിക്കുന്നവരെയും ലോകത്തെയും ലോകസ്നേഹിയായ സഭയെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന രേഖ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷമാകും. ഒരു വിഭാഗത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതു, മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിൽ അവയോടുള്ള അവജ്ഞ വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ചാകുന്നു.

“മഹത്തായ ‘ഞാൻ ആകുന്നു’ തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റുകളിലും, പ്രളയങ്ങളിലും, ഉഗ്രതൂഹാനുകളിലും, ഭൂകമ്പങ്ങളിലും, കരയിലും കടലിലും ഉള്ള അപകടങ്ങളിലും അതിനെ ശൂന്യമാക്കുന്നവരോടു അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ ജനങ്ങൾ തങ്ങൾ സിദ്ധാന്തത്തോടു സത്യസന്ധരാണെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ട സമയം ഇതാകുന്നു.

“ഞങ്ങൾ മഹത്തായതും ഗൗരവഗംഭീരവുമായ സംഭവങ്ങളുടെ കവാടത്തിൽ നിൽക്കുന്നൂ. കർത്താവ് വാതിൽക്കൽ തന്നെ യുണ്ട

ഒലീവ് മലയിൽ രക്ഷ കൻ ഈ മഹത്തായ സംഭവത്തിന് മുമ്പായി നടക്കേണ്ട ദൃശ്യങ്ങളെ ശീവിവരിച്ചു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങളുടെ വാർത്തകളെയും കുറിച്ച് കേൾക്കും,' അവൻ പറഞ്ഞ 'ജാതി ജാതിക്കെതിരെയും രാജ്യം രാജ്യത്തിനെതിരെയും എഴുന്നേൽക്കും; വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്ഷാമങ്ങളും മഹാമാരികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം വേദനകളുടെ ആരംഭമാത്രമാണ്.' ഈ പ്രവചനങ്ങൾ ശയെരൂശലേമിനെ നാശനഷ്ടമയത്തു ഭാഗികമായി നിറവേറ്റപ്പെട്ടിരുന്ന വെങ്കിലും, അവയ്ക്ക് അന്ത്യ ദിനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ നേരിട്ടുള്ള പ്രയോഗമുണ്ട്."

"ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങളായി സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭയാനക ദൃശ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷികളായിരുന്നു യോഹന്നാനും മറ്റു പ്രവാചകന്മാരും. യുദ്ധത്തിനായി സൈന്യങ്ങൾ അണിനിരക്കുന്നതും, ഭയത്താൽ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നതും അവർ കണ്ടു. ഭൂമി തന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് നീങ്ങിപ്പോകുന്നതും, പർവതങ്ങൾ സമുദ്രത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു എറിയപ്പെടുന്നതും, അതിന്റെ തിരമാലകൾ ഘോരമായി ഗർജിച്ചും കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നതും, അവയുടെ ഉഗ്രപ്രക്ഷുഭതയിൽ പർവതങ്ങൾ നടുങ്ങുന്നതും അവർ കണ്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധപാത്രങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുന്നതും, മഹാമാരി, ക്ഷാമം, മരണം എന്നിവ ഭൂമിയിലെ നിവാസികളുടെമേൽ വരുന്നതും അവർ കണ്ടു."

"ഇതിനകം തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ സംയമിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവ് ലോകത്തിൽനിന്ന് പിൻവലിക്കപ്പെടുകയാണ്. ചുഴലിക്കാറ്റുകളും കൊടുങ്കാറ്റുകളും സമുദ്രത്തിലും കരയിലും ഉണ്ടാകുന്ന ദുരന്തങ്ങളും അതിവേഗ അനുക്രമത്തിൽ ഒന്നിനൊന്ന് പിന്തുടരുന്നു. ഇവയെല്ലാം വിശദീകരിക്കാൻ ശാസ്ത്രം ശ്രമിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ സമീപാഗമനം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ചുറ്റും സാന്ദ്രമാകുന്ന അടയാളങ്ങൾ, യഥാർത്ഥ കാരണത്തൊഴികെ മറ്റെന്തിനെയെങ്കിലും ആപാദിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്നതുവരെ ആ നാല് കാറ്റുകളും വീശാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവയെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്ന കാവൽദൂതന്മാരെ മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല; എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരോട് കാറ്റുകളെ വിടുവിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ, ഒരു എഴുത്തുകോലിനും വരച്ചുകാട്ടാനാവാത്തവിധമുള്ള അവന്റെ പ്രതികാരക്രോധത്തിന്റെ ഒരു ദൃശ്യം ഉണ്ടാകും."

"ഒരു പ്രതിസന്ധി നമ്മുടെ മേൽ വരുവാൻ തൊട്ട് ദിക്കെയാണ്; എങ്കിലും ഈ മഹത്തായ അടിയന്തരാവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തങ്ങളെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കരുത്. യേശു ചവിണയും യെഹെസ്കേലിനയും യോഹന്നാനും നൽകിയ ദർശനങ്ങളിൽ, ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോടു സ്വർഗ്ഗം എത്ര അടുപ്പത്തോടെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെണ്മനാ കാണുന്നൂ. അവനോടു വിശ്വസിക്കുകയും വർക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലും നാം കാണുന്നൂ. ലോകം ഒരു ഭരണാധികാരിയില്ലാതെ അല്ല."

വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പരിപാടി കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ു.സ്വർഗ്ഗ മഹിമയുടെ നാഥൻ, തന്റെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ജാതികളുടെ വിധിയും തന്റെ അധീനതയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ു."

"അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതു ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; എതിർപ്പിന്റെയും കോപാഗ്നിയുടെയും പ്രക്ഷുബ്ധ കൊടുങ്കാറ്റുകൾക്കെതിരെ നിലകൊള്ളുവാൻ തന്റെ ജനങ്ങൾ സജ്ജരാകേണ്ടതിന്നു. തങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവർ വരാനിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമായി കാത്തിരിക്കെ, കഷ്ടനന്തരിൽ കർത്താവ് തന്റെ വിശ്വസ്തരെ അഭയം നൽകുമെന്നു സ്വയം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കേണ്ടതല്ല. നാം നമ്മുടെ കർത്താവിനെ കാത്തിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ ആയിരിക്കേണ്ടതു; അലസമായ പ്രതീക്ഷയോടെ അല്ല, അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആയിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ ചെറുപ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊള്ളാൻ യാതൊരു സമയവും അല്ല."

"മനുഷ്യർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങൾക്കു കരുണയോ നീതിയോ ലഭിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു സാത്താൻ കാര്യങ്ങളെ സജീവമായി ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ച പ്രസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ഇരുളിൽ തന്റെ വഴി കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നേതാക്കൾ യഥാർത്ഥ വിഷയത്തെ മറച്ചുവെക്കുന്നു; പ്രസ്ഥാനത്തോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന അനേകർ അതിന്റെ അന്തർധാര ഏതു ദിശയിലേക്കാണ് ഒഴുകുന്നതെന്ന് സ്വയം കാണുന്നുമില്ല. അതിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ സൗമ്യവും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ക്രിസ്തീയവുമാണ്; എന്നാൽ അതു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അതു സർപ്പത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തും. ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപകടം ഒഴിവാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ശക്തികളുള്ളിൽ കഴിയുന്ന എല്ലാം ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ കടമയാണ്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിയന്ത്രിക്കുന്ന നടപടികൾക്കെതിരെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ പ്രതിഷേധം ഇടപെടുത്തുന്നതിന്, യഥാർത്ഥത്തിൽ വിവാദത്തിലുള്ള പ്രശ്നം ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നമുക്ക് അവതരിപ്പിക്കണം. നാം തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിക്കുകയും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. പ്രവാചകൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്കയില്ല; ജ്ഞാനികളോ ഗ്രഹിക്കും.'"

"പ്രധാനമായ ഭാവി നമ്മുടെ മുമ്പിലാണ്. അതിലെ പരീക്ഷകളെയും പ്രലോഭനങ്ങളെയും നേരിടുന്നതിനും അതിന്റെ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും മഹത്തായ വിശ്വാസവും ശക്തിയും സ്ഥിരോത്സാഹവും ആവശ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ നമുക്ക് മഹത്വ പൂർവ്വം ജയിക്കാം; കാരണം ജാഗ്രിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും

വിശ്വ സിങ്കു കയ്യും ചെയ്യുന്ന ഒരൊറ്റ ആത്മ വാപോലും ശത്രുവിന്റെ കൂതന്തെങ്ങ ഉൾക്കൂട്ടങ്ങളു കയ്യില്ല . സർവ്വ സ്വർഗ്ഗ വുംനമ്മുടെ ക്ഷേമത്തു നീൽ താൽപര്യമുള്ളതും, തന്റെ ജ്ഞാനവും ശക്തിയും നീൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്നതുമാകുന്നതു പ്രകടമായതോ രഹസ്യമായതോ ആയ ഏതു വിരോധപ്രഭാവവും വിജയകരമായി പ്രതിരോധിക്കപ്പെടാം, 'സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ബലത്താലല്ല, ശക്തിയാലല്ല, എന്റെ ആത്മവാവിനാലത്രേ.' ദുർബലമായ ഉപകരണങ്ങളിലൂടെ മഹത്തായ കാര്യങ്ങളുൾ സാധിപ്പിക്കുവാനും, മനുഷ്യശ്രമങ്ങളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും, പുരാതനകാലത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇന്നും ദൈവം സന്നദ്ധനാകുന്നതു. എണ്ണക്കൊണ്ടല്ല ജയം പ്രാപിക്കുക, യേശുവിനോടുള്ള ആത്മവാവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്താലൂടെയാകുന്നതു."

"ഇപ്പോൾ, കരുണ ഇനിയും നിലനിൽക്കുമ്പോഴും, യേശു നമ്മുടെ നിമിത്തം മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യുമ്പോഴും, നിത്യത്തിനായി നാം സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രവർത്തിക്കട്ടെ." Southern Watchman, December 25, 1906.